

NECATİ ALBAYRAK

HAİKU'DAN HİSSE

kayıp da imza
atmak için boşluğa
yanıyor taşlar

son deminde od
küllerine çekilir
issiz dumansız

gölün yüzüne
vurulmuş buruşukluk
rüzgâr elinden

kum da çiziyor
fırtınada camları
iz kaygısıyla

iki yakamı
bir araya getirmek
imbata kalsın

uğur böceğim
avucuma konmuşken
uykuda biraz

dağları yontup
ulaşmaksa çehrene
aşkın hüneri

sevinç gözyaşı
sanki uzaktan gelmiş
dost gibi sıcak

plastik çiçek
arınsaydı tozundan
ağladıkça biz

darağacının
acıdandır meyvesi
düşmez dalından

sudan sebepse
çocukluk hâllerine
çiğden damlalar

en arı çığlık
doğar doğmaz bebeğin
sesinde saklı

emiyor toprak
yağmur soylu ne varsa
yaşlı ya da genç

akıyor yıllar
sonsuzluğun kalbinde
günlük sancılar

aklın ışığı
nice renkte düşünce
olmazsa olmaz

okul yolunda
ezilmeyi bekliyor
bu kış da karlar

omuzlarımda
güvercin hafifliği
işler mi zaman